

Wrocław, dnia 08 kwietnia 2021 r.

WPO-ZOS.310.1.2021.AD

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14b, art. 14c i art. 14j §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 z późn. zm.) w związku z art. 1 ust. 1 pkt 2, art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 12 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27 stycznia 2021 r. radcy prawnego (data wpływu do organu 05 lutego 2021 r.) w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa przekazanego do sądu wraz z aktami postępowania egzekucyjnego w sprawie rozpoznania skargi na czynności komornika sądowego,

organ podatkowy uznaje stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe w przedstawionym stanie faktycznym stwierdzając, iż przekazanie pełnomocnictwa do sądu wraz z aktami postępowania egzekucyjnego w sprawie skargi na czynności komornika nie powoduje powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

UZASADNIENIE

W dniu 05 lutego 2020 r. do organu podatkowego wpłynął wniosek radcy prawnego o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa przekazanego do sądu wraz z aktami postępowania egzekucyjnego w sprawie rozpoznania skargi na czynności komornika sądowego. Wnioskodawca jest osobą fizyczną - radcą prawnym prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą z siedzibą w Gdyni, który działając, jako profesjonalny pełnomocnik, reprezentuje Klienta

w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania egzekucyjnego.

Podstawą działań podejmowanych przez Wnioskodawcę w imieniu Klienta jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta, którego odpis składany jest przy realizacji pierwszej czynności dokonywanej przed komornikiem, bez uiszczenia opłaty skarbowej z uwagi na fakt, iż pełnomocnictwo składane przed komornikiem sądowym w postępowaniu egzekucyjnym nie podlega tej opłacie.

W toku postępowania egzekucyjnego Wnioskodawca na podstawie art. 767 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego składa skargę na czynności komornika prowadzącego to postępowanie. Skarga przysługuje do sądu rejonowego, lecz w myśl art. 767 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego wnosi się ją do komornika, który dokonał zastrzeżonej czynności lub zaniechał jej dokonania.

Wnioskodawca składając skargę na czynności komornika i wnosząc ją do właściwego komornika, powołuje się na pełnomocnictwo znajdujące się w aktach postępowania komorniczego, nie składa ponownie dokumentu stwierdzającego udzielenie mu pełnomocnictwa.

Komornik sądowy po otrzymaniu skargi w ustawowym terminie może uwzględnić skargę w całości, wówczas zawiadamia skarżącego o uwzględnieniu skargi, lub przekazać skargę do rozpoznania do właściwego sądu. W przypadku przekazania skargi do sądu, komornik sporządza uzasadnienie zaskarżonej czynności i wraz z aktami postępowania egzekucyjnego przesyła je do sądu, w tym pełnomocnictwo do występowania przed sądem w sprawie rozpoznania skargi, na które Wnioskodawca powołał się wnosząc skargę.

Przedstawiona sytuacja dotyczy komorników sądowych mających siedzibę na terenie miasta Wrocławia, a tym samym właściwym sądem do rozpoznania skargi jest Sąd Rejonowy we Wrocławiu.

W opisanym stanie faktycznym pojawia się pytanie, czy Wnioskodawca, jako pełnomocnik jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa przekazanego do sądu wraz ze skargą?

Zdaniem Wnioskodawcy, w tym stanie faktycznym, nie powstanie obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa przekazanego do sądu wraz ze skargą na czynności komornika, gdyż czynność przekazania do sądu przez komornika dokumentu pełnomocnictwa nie jest złożeniem dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej.

Po dokonaniu analizy obowiązujących przepisów prawa i orzecznictwa sądowego, organ podatkowy uznaje stanowisko Wnioskodawcy w zakresie zastosowania przepisów podatkowych, dotyczących obowiązku zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa przekazanego do sądu wraz z aktami postępowania egzekucyjnego w sprawie skargi na czynności komornika za prawidłowe.

W art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej (dalej u.o.s.) ustawodawca stanowi, iż opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Natomiast obowiązek zapłaty opłaty skarbowej zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. w przypadku złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii powstaje z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub innym organie niż organ administracji rządowej lub samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.

A więc istotą jest, gdzie pełnomocnictwo jest składane i do jakiej sprawy.

Wobec tak sformułowanych przepisów, aby dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa (jego odpis, wypis lub kopia) podlegał opłacie skarbowej muszą równocześnie zaistnieć dwa określone warunki, dokument musi zostać złożony w określonym podmiocie (organ administracji publicznej, sąd lub inny organ wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej) oraz w sprawie z zakresu postępowania administracyjnego lub w postępowaniu sądowym.

Powyższą tezę potwierdza również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w swoim wyroku z dnia 26 maja 2017 r. (I SA/Lu 1052/16).

Odrębną sprawą jest obowiązek dołączenia do akt sprawy dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub jego uwierzytelnionego odpisu. Szereg ustaw reguluje ten obowiązek, w tym Kodeks postępowania administracyjnego, Ordynacja podatkowa, Kodeks postępowania cywilnego (dalej k.p.c.), Kodeks postępowania karnego czy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

A zatem, jeżeli przepisy proceduralne wymagają złożenia takiego dokumentu do akt sprawy, wówczas powstaje obowiązek zapłaty opłaty skarbowej. W uzasadnieniu wyroku z dnia 23 lipca 2013 r. (sygn. akt II FSK 2303/11) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż „(...) każdorazowe złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii obligowało do uiszczenia opłaty skarbowej od takiego dokumentu, a obowiązek ten powstaje zawsze z chwilą złożenia takiego dokumentu. (...) Właśnie od takiego dokumentu pełnomocnictwa każdorazowo dołączanego do akt w sprawie (...) wymagane jest uiszczenie opłaty skarbowej. Pogląd ten znajduje potwierdzenie zarówno w judykaturze, jak również w orzecznictwie sądów administracyjnych. WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 16 września 2008 r. zauważał, że przepis art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej nie wiąże powstania obowiązku podatkowego w opłacie skarbowej z faktem ustanowienia pełnomocnika (jak było na gruncie ustawy z 2000 r. o opłacie skarbowej), ani istnienia już w obrocie ważnego umocowania, ale z faktem złożenia tego dokumentu - jego odpisu, wypisu lub kopii (zob. wyrok WSA, sygn. akt I SA/Gl 192/08, opublikowany w: LEX nr 488122).”.

Zgodnie z k.p.c. w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego na czynności komornika, a także zaniechania przez komornika czynności, przysługuje skarga do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę komornika.

Skarga może być wniesiona na urzędowym formularzu (art. 767 § 3¹ k.p.c.) określonym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2018 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza skargi na czynności komornika.

Zgodnie z pouczeniem w pkt. 3.2 niniejszego formularza wymagane jest wskazanie danych adresowych pełnomocnika wyłącznie w sytuacji, kiedy pełnomocnik dotychczas nie brał udziału w postępowaniu egzekucyjnym. Dodatkowo w pkt. 8 *Załączniki* należy skreślić ppkt 2 *pełnomocnictwo* w sytuacji, kiedy dokument ten nie stanowi załącznika do składanej skargi, czyli w postępowaniu nie będzie brał udziału inny pełnomocnik niż dotychczas.

Skargę wnosi się do komornika, który w przypadku nieuwzględnienia jej w całości, zobowiązany jest przekazać do właściwego sądu wraz z aktami sprawy i uzasadnieniem zaskarżonej czynności albo przyczyn jej zaniechania.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że pełnomocnik w myśl art. 89 k.p.c. stosowne pełnomocnictwo przedłożył dokonując pierwszej czynności procesowej. Zatem pełnomocnictwo nie zostało złożone w sądzie przez skarżącego czy jego pełnomocnika, a jedynie zostało przekazane przez komornika, jako dokument stanowiący akta komornicze, które sąd będzie badał rozpoznając wniesioną skargę.

W tym przypadku sąd w charakterze sądu egzekucyjnego, będzie rozpoznawał skargę w ramach postępowania sądowego, jednak z uwagi na występowanie w ramach wcześniejszego umocowania tego samego pełnomocnika i fakt powołania się na pełnomocnictwo będące w aktach sprawy, dokument nie został ponownie przedłożony wraz ze skargą.

Wobec czego nie zostały spełnione oba warunki, aby powstał obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s.

Tak więc należy uznać, że przekazanie pełnomocnictwa do sądu wraz z aktami postępowania egzekucyjnego w sprawie skargi na czynności komornika nie będzie podlegało opłacie skarbowej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art.14 na § 1 i § 2 Ordynacji podatkowej przepisów art.14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej z zastosowaniem art.119a; w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art.5 ust.5 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług; z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści. Przepisów art.14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji, za pośrednictwem Prezydenta Wrocławia (art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.).

~~z up. Prezydenta~~

~~Barbara Walke-Siadko
z-ca Dyrektora Wydziału
Podatków i Opłat~~